

ת"פ 36861/02/15 - מדינת ישראל נגד ע' א'

בית משפט השלום בעכו

25 מרץ 2015

ת"פ 36861-02-15 מדינת ישראל נ' א'(עציר)

ת"פ 36869-02-15

בפני כב' השופט וויליאם חאמד
המאשימה:
נגד
הנאשם:
מדינת ישראל
ע' א'

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד צביקה שרייר

הנאשם- הובא

הסנגורים - עו"ד מיכל דוידי ועו"ד ליאור דוידי

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

הנאשם הודה בפניי בעובדות כתב האישום ולאור זאת אני מרשיע אותו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ה' ניסן תשע"ה, 25/03/2015 במעמד הנוכחים.

וויליאם חאמד , שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של אימים וחבלה במזיד ברכב שביצע ביום 11.2.15, בהגיע כוח משטרה

עמוד 1

לביתו על מנת לעכבו בחשד לביצוע עבירות אלימות ובמעמד זה איים על קצין משטרה כפי שהדברים תוארו בעובדות כתב האישום ומשהוכנס לניידת גרם נזק לרכב.

המאשימה עותרת להטיל על הנאשם מאסר בפועל שלא יפחת מ- 9 חודשים, מאסר על תנאי וקנס כספי תוך שהיא מתארת את החומרה במעשים, את עברו הפלילי של הנאשם, את נסיבות ביצוע העבירה וממצאי הפסיכיאטר המחוזי שלגישת המאשימה לא מצביעים על מצב נפשי חריג עד לכדי מחלת נפש.

ההגנה מבקשת כי ביהמ"ש יסתפק בימי המעצר בהם נתון הנאשם תוך שהיא מפרטת את נסיבות ביצוע העבירות על רקע מצבו הנפשי של הנאשם ומבקשת להעדיף את האפיק הטיפולי על פני מטרות הענישה האחרות ומפנה לחוות דעת הפסיכיאטרית ואישור רפואי נוסף ללמד על מצבו הנפשי הקשה של הנאשם שלטעמה הביאו אותו להתנהג כפי שהתנהג כלפי שוטרים.

מדובר בעבירות אשר פוגעות בערכים מוגנים של קיום סדר ציבורי והגנה על שלום הציבור בכלל ושוטרים בפרט. כמו כן מצאתי כי נסיבות ביצוע העבירות, ובעיקר תוכנם של דברי האיום, מציבות את המעשה ברף גבוה במדרג החומרה.

לקחתי בחשבון כי מדובר באירוע בודד אשר התפתח באופן אקראי, ללא תכנון ובהעדר תחכום כאשר למעשה האיומים כלפי קצין המשטרה לא התלווה מעשה אלימות בפועל כלפי השוטרים, מבלי להתעלם מגרימת הנזק לרכב. בנסיבות אלו, מצאתי כי מתחם הענישה הראוי בגין שתי העבירות יחד הינו מאסר על תנאי עד למאסר בפועל של 8 חודשים, ומאסר על תנאי מרתיע.

לא מדובר בהסתבכות ראשונה של הנאשם בפלילים והוא צבר לחובתו 3 הרשעות קודמות שכולן עבירות אלימות. בצד זאת, ייחסתי משקל לעובדה כי הרשעתו הקודמת האחרונה של הנאשם היא בגין עבירה שביצע לפני כ- 13 שנים כך שאין לייחס משקל של ממש לעברו הפלילי של הנאשם.

עוד הבאתי במניין שיקולי הענישה את הודאת הנאשם במיוחס לו בפתח המשפט.

משקל ממשי ייחסתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם. מדובר בנאשם הסובל מאפילפסיה מגיל צעיר, ולפי חוות הדעת של הפסיכיאטר המחוזי הנאשם סובל מזה שנים רבות מהפרעות נפשיות בעקבות אירועים טראומטיים שחוה, והוא נזקק בשל כך לאשפוזים בבית החולים עקב החמרה במצבו הנפשי, וכיום הוא נמצא במעקב תרופתי. שוכנעתי על רקע המתואר בחוות הדעת ולאחר שמיעת טיעוני הצדדים, כי אי סדירות והקפדה על קבלת טיפול תרופתי מתמיד מהווה גורם מכריע בהבאת הנאשם להסתבכות בפלילים ולכן יש לתת משקל נכבד בצורך במתן טיפול תרופתי מאזן.

עיינתי בפסקי הדין שהגיש ב"כ המאשימה ומצאתי כי להבחין בינם לבין עניינו של הנאשם, בעיקר על רקע העובדה כי הנאשמים שם הורשעו במספר עבירות של איומים ועבירות נוספות להבדיל מעניינו של הנאשם שבפניי שעניינו עבירת

איומים אחת בצד עבירה של גרימת נזק לרכב שבוצעה במסגרת אותו אירוע. כך למשל הנאשם בתיק פלילי 15210-11-14 נדון למאסר בפועל של 9 חודשים בגין 3 עבירות של איומים ועבירה נוספת של התנהגות פסולה במקום ציבורי, והנאשם בע"פ 1292/06 הורשע בעבירות של שיבוש הליכי משפט ועבירת הטרדה נוסף לעבירת האיומים. והנאשם ברע"פ 10038/08 הורשע בשתי עבירות של איומים כנגד שוטרים.

לא מצאתי בנסיבות הנ"ל מצדיקות לחרוג ממתחם הענישה שקבעתי, אם כי מצאתי כי אין לנהוג לפי הרף העליון של אותו מתחם, תוך העדפת הפן השיקומי, שכן, הקפדה על קבלת טיפול תרופתי יש בה כדי להפחית מהסיכון הנשקף מהנאשם לציבור. מאסר מותנה, בצד רכיב המאסר בפועל, יש בו כדי לקיים אחר צורכי ההרתעה.

סוף דבר, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

* מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים ויום בניכוי ימי מעצרו מיום 11.2.15.

* מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו על אחת העבירות בהן הורשע בתיק זה ויורשע עליה.

* זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ה' ניסן תשע"ה, 25/03/2015 במעמד הנוכחים.

וויליאם חאמד , שופט